

Yorgun Şair'e

– Mecit Aktürk · 10 Aralık 2013

Değerli Hülvani BAŞTUĞ (Yorgun Şair) Ağabeyimin bana atfen yazdığı "NASIL MUTLU OLMAYIM?" şiirine nazire olarak kaleme alınmıştır.

YORGUN ŞAIR'e

Kimi, akşam olmadan kepengi kapasa da
Ezelden ebede dek açık gönül büfemiz
Kimi, selâm sabahı kendine saklasa da
Dosta bir hatır sormak, tatlı dil vazifemiz.

İz arıyor gözlerim mâzide kalan dünden
Sohbetlerin demi yok, sözlerin yarısı kal
Huzur, müebbet yemiş, dönemiyor sürgünden
Tebessüm etmez olmuş yüzden kalbe intikal.

Kalmadı eski tadı, ne sevgi ne saygının
Güzel olan ne varsa birer birer soluyor.
Yarası var sinemde, üzüntünün, kaygının
Güneş batmak üzere; artık akşam oluyor.

Yorgun Şair ses verdi, can geldi ümîdime
Dermân oldu yarama, her tebessüm, her gülüş.
Sandım ki güneş doğdu âniden muhitime
Bir dosttu aradığım; gerçek oldu hayâl, düş.

Düşsek dahi binlerce kilometre ırağa
Yolları derdest edip yokluğa sürükledik.
Yıktık ye'si birlikte, umut kalktı ayağa
Arzu, hayal ne varsa temenniye yükledik.

Dik olsa da yokuşlar, aşarım yorulmadan
Yorgun Şair yanımda, yoldaş ise yoluma.
Yaşarım ölene dek, küsmeden, darılmadan
Yeter ki öldüğümde "o" da girsin salıma.

Mahâret incinsek de incitmemek kimseyi
Bazen düşsek de kalkıp varabilmek menzile.
Mutlu ederek dostu, derdim kârdan hisseyi
Bugünlük de bu kadar; selam ve sevgi ile...

Mecit AKTÜRK